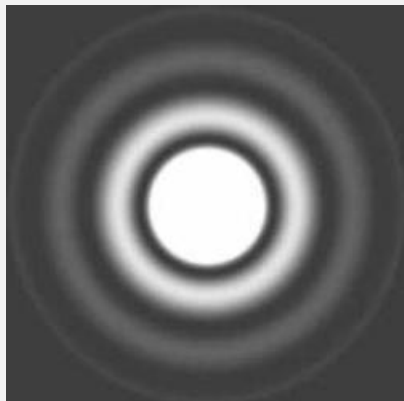

پراش نور و تاثیر آن در عكاسي

حتما بارها اين جمله را شنیده‌اید که براي تهیه عكسهاي شارپ‌تر، از ديفراگم‌هاي كوچك دوربين‌تان استفاده كنيد . دليل اين عقیده آن است که در ديفراگم‌هاي باز، لنزها تصاويري با اعوجاج بيشتري ايجاد مي‌کنند.

حتما بارها اين جمله را شنیده‌اید که "براي تهیه عكسهاي شارپ‌تر، از ديفراگم‌هاي كوچك دوربين‌تان استفاده كنيد" . دليل اين عقیده آن است که در ديفراگم‌هاي باز، لنزها تصاويري با اعوجاج بيشتري ايجاد مي‌کنند. همچنين گاهي ديفراگم‌هاي كوچك و خيلي كوچك براي افزايش عمق ميدان نيز بكار مي‌روند. بخصوص در عكسهاي ماکرو که كوچك بودن عمق ميدان خود يك مشكل بزرگ محسوب مي‌شود.

اما يك پديده اپتيكي بنام پراش نور (diffraction) وجود دارد که مي‌تواند شارپنس تصاوير را در ديفراگم‌هاي كوچك مورد تاثير قرار دهد. در اين نوشتار، به بررسي اين پديده خواهيم پرداخت و طرز مقابله با آن را ذکر خواهيم کرد.

پراش نور هنگام عبور از يك روزنه كوچك، از همدیگر دور مي‌شوند و با يكدیگر تداخل مي‌کنند. هر چقدر اندازه روزنه در قياس با طول موج نور كوچكتر شود، اين پديده شديدتر مي‌شود. اما به هرحال بايد دانست که در روزنه‌هاي بزرگ نيز پراش نور وجود دارد اما عملا قابل اغماض است. بعلت تداخل امواج نور، برخي از اين شعاع‌ها همدیگر را خنثي مي‌کنند و برخي به هم اضافه مي‌شوند.

در مورد ديفراگم‌هاي دایره‌اي الكوي دو بعدي حاصله، Airy Disk نامیده مي‌شود که اين اصطلاح از نام George Airy گرفته شده است.

قطر اين ديسك (يا دقيقتر، قطر اولين دایره سیاه‌رنگ آن)، به عنوان معياري جهت تعيين دقت حداکثر يك سيستم اپتيکال استفاده مي‌شود.

اندازه اين Airy Disk فقط به دو فاکتور بستگی دارد:

۱) اندازه روزنه

۲) طول موج نور

وقتي اندازه اين airy disk به circle of confusion يا سنسور نزديك شود، مي‌تواند عملي براي کاهش دقت تصوير شود.

diffraction در عكاسي

در تصوير فوق دقت كنيد. با کاهش اندازه ديفراگم تا $f16$ دقت و شارپنس افزايش مي‌يابد. همانگونه که انتظار داريم، اين مساله بعلت وجود اعوجاج در ديفراگم‌هاي باز اين لنز است. اما از $f22$ بتدریج شارپنس کمتر مي‌شود و اين مساله در ديفراگم‌هاي $f32$ و $f45$ بسيار قابل ملاحظه مي‌گردد.

جدول فوق ديفراگمي را نشان مي‌دهد که مي‌تواند در تهیه تصاوير شارپ ايجاد محدوديت نمايد. با دقت در اين جدول مشخص مي‌گردد که حداقل ديفراگم براي فرمتهاي مختلف متفاوت است. همچنين دقت كنيد که اين جدول براي تهیه چاپهاي با اندازه ۸ در ۱۰ اينچ (۲۰ در ۲۵ سانتی متر) مناسب است. هر دو اين فاکتورها (يعني فرمت مورد استفاده و نيز اندازه چاپ) در بطن تعريف Circle of confusion قرار دارد.

چند نکته کاربردي:

- براي تهیه عكسهاي شارپ در اندازه ۲۰ در ۲۵ سانتی متر با دوربينهاي با اندازه سنسور APS-C (دوربينهاي نظير ، Canon ۳۵۰D ، NikonD۵۰ ، Nikon DV۰ ، Canon ۳۰D و ...) حداقل ديفراگم مناسب $f16$ است. اگر چاره اي نداشتيد، $f22$ هم قابل قبول است. اين دو مقدار در دوربينهاي فول فریم Canon 1Ds و Canon 5D برابر با $f22$ و $f32$ است.

- اگر نياز به ديفراگم‌هاي كوچكتر داريد، بازهم مي‌توانيد از F هاي بزرگتر استفاده كنيد، بشرط آنکه اندازه چاپ خود را کاهش دهيد.
- با توجه به جدول مشخص مي‌شود که چرا در دوربينهاي ديگيتال compact معمولا ديفراگم‌هاي خيلي كوچك تعبیه نمي‌شود. در اين دوربينها مشكل پراش نور از $f4$ يا $f5$ شروع مي‌شود.

- پراش نور منحصر به دوربينهاي ديگيتال نيست. دوربينهاي فيلمي نيز بر طبق اندازه فريمشان طبق جدول فوق، داراي حداقل ديفراگم محدود کننده هستند.

- جدول فوق فقط مشخص مي‌کند که در چه ديفراگمي پراش نور باعث شروع کاهش شارپنس مي‌گردد. اما اينکه ديفراگم ایده‌آل يك لنز چه مقدار است، بستگی به نوع لنز دارد. كوچك کردن ديفراگم، ابتدا شارپنس را افزايش مي‌دهد، اما با شروع پراش نور مجددا شارپنس افت مي‌کند.

سوال: حداکثر شارپنس لنزهاي مختلف با دوربينهاي فرمت APS-C در چه ديفراگمي است؟

- پاسخ: بستگی به لنز دارد. در لنزهای معمولی با فوکوس در حداقل فاصله ممکن (که در این حالت اعوجاج بیشتر است)، f_{16} شارپترین تصاویر را تولید می‌کند. همین لنزها با فوکوس در بینهایت، دیافراگم اپتیمم آنها f_{11} خواهد بود، و f_8 و f_{16} آنها نتیجه کم و بیش مشابهی دارند. در لنزهای گرانیقیمت که حداقل اعوجاج را دارند، حداکثر شارپنس آنها در دیافراگم $f_{5.6}$ است. در این لنزها دیافراگمهای f_{11} تا f_{22} خوب است. f_{22} و دیافراگمهای کوچکتر نباید استفاده شود.

- اگر با یک سیستم (دوربین و لنز) به دیافراگم محدود کننده نزدیک شویم و یا حتی از آن عبور کنیم، مهم است بدانیم که پراش نور تنها یکی از عوامل کاهش دهنده شارپنس تصویر است. اشکال در فوکوس، حرکت دوربین، لنزهای با کیفیت کم و .. همگی در کاهش شارپنس کلی دخالت دارند و پراش تنها جزئی از این مجموعه است.

- گاهی پراش و کاهش شارپنس منتج از آن مفید است:

هنگامی که بخواهید شارپنس در محل focal plane را به سود افزایش شارپنس در دو سر طیف عمق میدان، کم کنید. در این موارد استفاده از دیافراگمهای کوچک مناسب است.